

110301

Hr. redaktør

Ser av Adresseavisen - - -

Ser av Adresseavisen av 15. oktober 1989 at Kjell Fjørtoft kommer ut med en ny bok — og så vidt jeg kan forstå det er hovedangrepet i boken det dreier seg om, falskheten i den historiske versjon om Kongens nei i 1940 — som skal være en historisk forfalskning om hva som ble lansert i vårdagene og sommerdagene i 1940.

Imidlertid var rektor Inge Lønning ute på TV-skjermen og kunne bedyre at Kongen ga selvstendig uttrykk for sitt NEI — altså uavhengig av hva Regjeringen, ved Utenriksministeren, hadde å si. I midlertid ble jeg litt ergerlig, og skrev vedlagte til Rektor Inge Lønning samt vedlagte kopi av Samfunnsliv nr. 1 for 1989. Selvfølgelig fikk jeg intet svar som jeg slett

ikke beregnet å få. Lønning har selvsagt slukt Skodvins historiske beretning uten nærmere kommentar. Om nu forfatteren Kjell Fjørtoft makter å få gjennomslag — får vi vente å se.

Men min rundreise i Ofoten var oppmuntrende, og prikken over i-en kom susende inn over med i møte med Gunnar Hagen samt Dagmar og hennes gemal Petter Micalsen, og når vi kom til Bjerkvik i møte med Hermod Prestjord og hans gemalinne May Lorentzen kom den fullstendige konklusjon på min reise, og det gikk an å få en lyrisk tone utgått fra Prestjord som lydde så: «Hils til Ryste og alle våre venner av Samfunnsliv; og gjør oppmerksom på at går avisen

Samfunnsliv inn, vil livssolen gå ned! Med høytidelig gestus lovet jeg våre venner i Narvik og Bjerkvik og oversende budskapet videre via min skrivemaskin. Og med disse ord sender jeg budskapet videre i Tro, Håp og Kjærlighet at til syvende og sist skal *ordet* seire over tvangsfullbyrdelsesloven — og livssolen skal komme høyere og høyere på folkehimmelen. — Livssolen står meget lavt, men nærmer seg horisonten...

Så sender jeg også kopi av svarbrev fra Kjell Magne Bondevik — som elskverdiggst lot falle noen ord om min skrivelse til ham den 1/9. Min korte skrivelse til Bondevik var inntatt i S. liv nr. 14 i år.

Den 15. oktober 1989

Hilsen A. Fagereng

Kongens «Nei»

Rektor Inge Lønning
Universitetet
Oslo

Fra A. Fagereng, 7496 Kotsøy:

Herr rektor Inge Lønning,
Universitetet,
Oslo 1.

Angående vedlagte om «KONGENS NEI»

Etter gammel etisk mønster ville ordene til en Utenriksminister, og det samme mønster ikledd en rektor, veie tungt på etikkenes alter. Men det forekommer meg at det ett eller annet sted må både etikken og konduiten være bortstuet i det tidsrom vi benevner: — Det tyvende århundrede.

Hitler hadde ingen betenkning

mot å alliere seg med selve djevelen. Men hadde han benyttet begrepet «Beelsebub» ville det ha klaffet fortrinlig, for begrepet «Beelsebub» skal etymologisk bety — «Fluenes behersker.»

Men hva som angår myten om «Kongens nei» og myten om «Elverumsvedtaket» — så kan det norske folk gjerne for meg synge den samme nasjonale vise også i neste generasjon — men det er i seg selv enerverende å høre på tidens autoriteter vekselvis sanksjonerer Ragnar S. Grude samt Utenriksministerens versjon fra 1940 — og siden kommer så «moderne» historikere og tidens rektorer med sin

versjon.

Skulle det ikke være på tide å få sådanne myter fjernet?

Men Beelsebubs versjon har alltid innhentet sine «får» — og undertegnede betviler ikke at også i fremtiden vil Beelsebub makte å fylle sine lader — det vil si at løgnen henter sitt bytte.

Norge seiler fortfarende i leden mellom Carybdis og Chylla.

Ja, dette var bare en liten hilsning i forbindelse med dette sagnomsuste: «Kongen sa nei- og» — og: «Kongen sa aldri nei.»

Den 24. sep. 1989

A. Fagereng